

شرمنده کودکان فلسطینی

هستیم

خانم گوهری از زنان خانه دار مشهدی است. او که در اواخر دهه پنجم زندگی خود است، در این باره می‌گوید: به خاطر اتفاقاتی که در فلسطین افتاده است، از مصیبت قلب ناراحتم؛ حتی نمی‌توانم تصاویر کودکان به شهادت رسیده فلسطین را تماشا کنم. چون به عنوان یک مادر شرمنده‌شان هستم. اوبیان می‌کند: من یک مادر هستم، اما نمی‌توانم صدای مادران داغ دار فلسطینی را به گوش جهانیان برسانم. پس این حقوق بشری که این همه جوامع غربی از آن دم می‌زنند، کجاست؟! گوهری با بیان اینکه تنها کاری که از دست ما زنان ایرانی در محکومیت اقدامات بی‌رحمانه رژیم غاصب اسرائیل بر می‌آید، حضور در راهپیمایی روز قدس است. او ادامه می‌دهد: از ابتدای ماه مبارک رمضان تا امروز بندگی کرده‌ایم. چه خوش است که این بندگی را یادفاع از حق مظلوم به پایان برسانیم. او تأکید دارد: به نظرم می‌توانیم با صحبت کردن درباره جنایتی که در حق مردم فلسطین می‌شود، در جمع‌های دوستانه و زنانه در آگاهی مردم از این جنایت‌ها نقش داشته باشیم و حمایت خود را در حمایت از مردم مظلوم فلسطین اعلام کنیم. افزون بر آن، شرکت در راهپیمایی روز قدس نماد عمومی این حمایت است که به نظر بنده یک تکلیف الهی است. مردم فلسطین بداندند که ما زنان ایرانی پشتیبان معنوی راهشان هستیم و برای پیروزی مقتدرانه‌شان دعا می‌کنیم.

تداوم حمایت از فلسطین در فضای مجازی

حجت سالکی هم یکی از جوانان وکسبه مشهدی است. او نیز در این باره معتقد است که فلسطین محور وحدت جهان اسلام است و می‌گوید: ما قرار است امسال با شعار «قدس در آستانه آزادی است» در راهپیمایی شرکت کنیم. می‌خواهیم کاری کنیم که روز قدس امسال باتوجه به اتفاقات اخیر، به یک روز به یادماندن با خلق حماسه‌ای ماندگار تبدیل شود. او می‌افزاید: با حضور پرشور در راهپیمایی روز قدس، نشان خواهیم داد که تحریم‌های بیگانگان، ملت ما را مقاوم نمی‌کند. امروز هریک از ما از قدرت رسانه فردی برخورداریم. به عنوان یک جوان توصیه‌ام به همه جوانان ایران این است که رسالت خودمان در حمایت از مردم فلسطین و پیروزی قدس شریف را تنها منعطف به یک روز و راهپیمایی نکنیم. ما باید در طول سال در بسترهای مختلف مجازی حمایت همه‌جانبه خود را از فلسطین اعلام کنیم. سالکی می‌افزاید: اگر همه ما جنایت‌های مختلف رژیم غاصب رادر بستر مجازی به تصویر بشکیم، مطمئناً شکست خورده‌نهایی دشمن غاصب خواهد بود، چون صدای فضای مجازی رساتر از هر صدایی است.

موعد همبستگی

وعده همه ما جمعه است. روز همبستگی یا مردم مظلوم فلسطین. امید که این رمضان آخرین رمضانی باشد که پدیده‌های فلسطینی ترکش می‌خورند و یثیمان مظلوم خون دل افطاری دارند. به امید روزی که دیگر موشک روزه مادران فلسطینی را نشکند.

به وقت فریاد، سکوت جایز نیست

مشهدی‌ها از چگونگی حمایت خود از مردم مظلوم فلسطین در روز قدس می‌گویند

درد را از هر طرف بنویسی، باز هم درد است، اما تو باید از درد درونج، زندگی بسازی؛ کافی است زنده‌بمانی تا بارقه‌های امیدشان ناامید شود. زندگی‌ات هر قدر هم که مرگ نزدیک باشد، باید زنده‌بمانی تا هیچ‌بیگانه‌ای جرئت نکند در کنار نام تو، نام‌نشانی از خود حک کند. مطمئن باش اگر فلسطین بمانی، بالاخره می‌رسد روزی که دنیا انتقام سخت‌قطره‌های خون کودک‌کشی‌ها را بگیرد. انگار دیواری کوتاه تر از دیوار تو پیدا نکردند تا بتوانند دیوارهای بلندشان را بلندتر نشان بدهند، اما بدان انتفاضه تاریخ توست؛ هرچند باسخت، هرچند باخون، هرچند باجان و نام و چنگ و دندان. «روز قدس فقط روز فلسطین نیست، روز اسلام است. روز قدس، جهانی است و روزی نیست که فقط به قدس اختصاص داشته باشد. روز مقابله مستضعفین با مستکبرین است.» این سخنان امام خمینی (ره) تا امروز بدون هیچ‌ام‌او‌اگری آویزه گوش نه تنها مردم ایران، بلکه همه مسلمانان جهان شده است. اما آنچه راهپیمایی روز قدس امسال را از سال‌های قبل متمایز کرده، جنایتی است که این روزها جسورانه تر از قبل وی هیچ‌پروایی بر سر مردم مظلوم فلسطین آوار می‌شود. تصویر دل‌خراش و ناراحت‌کننده است؛ کودکی دوساله، سرگردان بالای سر جسد مادرش؛ مادری که در حساس‌ترین لحظات زندگی‌اش به دلیل ظلم و جنایت رژیم صهیونیستی حال دیگر ترکش کرده است. نمایش این تصویر به شهروندان، آغازگر باب گفت‌وگوی ماست. و گویه‌های شهروندان مشهدی در آستانه روز قدس این بار اما رنگ‌وبوی دیگری دارد. اگر تا دیروز حمایت مردم ما از کودکان، زنان و مردم بی‌گناه فلسطین مشقت‌های گره‌کرده در راهپیمایی روز قدس بود، این بار شهروندان این مرز و بوم حرف‌های دیگری هم دارند. جوانان هم این روزها در واکنش به جنایتی که در غزه اتفاق می‌افتد، حرفی برای گفتن دارند؛ از محکومیت اقدامات اسرائیل غاصب در فضای مجازی گرفته تا تهیه کلیپ‌های متفاوت جرم و جنایت مهاجمان اسرائیلی و اکران آن در مدارس و مساجد و پایگاه‌های مذهبی؛ از جلسات تبیین رشادت‌های مردم فلسطین گرفته تا حضور در راهپیمایی روز قدس به عنوان یک تکلیف بزرگ الهی. همه این موارد موضوعاتی است که این بار شهروندان با جان و دل در حمایت از مردم مظلوم فلسطین بر زبان جاری می‌کنند.

گزارش روز

روزنامه نگار
آناه سادات بقری

حمایت مجازی

علی اکبر عزیزاده بسیجی فعال و البته فرهنگی بازتنسته است. این معلم مشهدی بیان می‌کند: باتوجه به اتفاقات اخیر غزه همه مردم دنیا باید برخلاف دولت مردان و افرادی که از حکومت اسرائیل پشتیبانی می‌کنند در راهپیمایی روز قدس شرکت کنند. این مسئله تنها منحصر به جهان اسلام نمی‌شود. او بیان می‌کند: مردم دنیا بدانند که ظلم رژیم غاصب اسرائیل، به شهادت رساندن کودکان و نوجوانان بی‌گناه و آواره کردن زنان و سالمندان یک موضوع انسانی است. باید مردم همه کشورها علیه رژیم صهیونیستی راهپیمایی داشته باشند. عزیزاده با اشاره به اینکه مردم ایران با لیبیک به فرمان امام خمینی (ره) همه ساله با حضور پرشور خود در راهپیمایی روز قدس در حقیقت اعمال جنایت‌کارانه رژیم اسرائیل را محکوم می‌کنند، می‌افزاید: ما افتخار می‌کنیم که از آن زمان تاکنون به درخواست رهبرمان، حضرت امام خمینی (ره)، لیبیک گفته‌ایم. او اظهار می‌کند: همه ما دست‌نهاد آشکار آمریکا در کم‌های همه‌جانبه به اسرائیل را می‌بینیم؛ بنابراین آنچه که نسل ما و فرزندان ما در محکومیت این جنایات بر عهده دارند انجام انواع فعالیت‌های حضوری و مجازی علیه دشمنان

ضجه‌های کودکی که فراموش نمی‌کنم

خانم مصلایی هم که بیش از پنجاه سال است از فعالان و پیشکسوتان مسجیدی است. توصیه‌اش در ۸۳ سالگی به همه زنان مشهدی این است که هر طور که می‌توانند در راهپیمایی شرکت کنند. این شهروند بیان می‌کند: اصلاً نمی‌توانم راه بروم. اما هر طور شده، حتی با ویلچر در راهپیمایی روز قدس شرکت می‌کنم. او می‌گوید: کلیبی در فضای مجازی منتشر شد که ضجه‌های یک کودک فلسطینی بر سر جسد مادرش را نشان می‌داد. هیچ وقت ضجه‌های آن کودک را فراموش نمی‌کنم. اگر چه معتقدم خدا در همین دنیا سایه تاریکی را بر زندگی غاصبان خواهد انداخت، اما با این حال این وظیفه ماست که به نحوی حمایت خود را از مظلوم نشان دهیم. دل همه خون است ولی کاری از دستمان بر نمی‌آید. بهترین راه نشان دادن این ناراحتی هم شرکت در راهپیمایی روز قدس است.

تبادل نظر در جلسه قرآن

خانم موسوی از فعالان اجتماعی محله کوهسنگی است. او با اشاره به برنامه‌های مناسبی دوره‌های قرآن زنانه می‌گوید: در جلسات جزء خوانی قرآن کریم که ویژه ماه مبارک رمضان در این محله برگزار می‌شد، از ابتدای ماه مبارک رمضان موضوعات اخیر فلسطین

روزنامه نگار
غلامرضا پیراسپیدی

سرخ‌ترین روز قدس تاریخ

زندگی می‌کشد. گفتیم گریه، اما گریه هم بگریه این همه خون ریز نیست. هیچ دد و دامی این همه توحش ندارد که در نتایج‌ها و تفنگ به دستانش موج می‌زند. آنان باورشان شده که حیات دیگران به دست آنان است؛ باورشان شده است که «زاده شده‌اند برای کشتن»؛ باورشان شده است که «فلسطینی زاده می‌شود برای مردن»؛ برای اینکه حس خون‌ریزی آن‌ها را اشباع کند. با این باور باطل است که چگونه پوشان وحشی یا بر حق زندگی مردم می‌کوبند. دریا که ترازوی عدالت جهان بسیار نامیزان است. راز نامیمونی این روزهای ستم‌آباد نیز در همین است. این نظم باطل را باید برهم زد تا زندگی به قرار و جامعه به قوام برسد. ایس الصبح بقریب!

فسادی در زمین کرده باشد، بکشد، چنان است که همه انسان‌ها را کشته است. بر همین اساس، صهیونیست‌ها در این شش ماه، نه فقط ۳۳ هزار فلسطینی که ۳۳ هزار بار همه انسان‌ها را کشته‌اند. این نه فقط نسل‌کشی اهالی غزه که نسل‌کشی انسانیت و ریشه‌کن کردن زندگی است که پیش‌روی مارقم می‌خورد. هلوکاست واقعی اینجاست نه در داستان‌هایی که صهیونیست‌ها نوشته‌اند تا جامعه مظلومیت ببوشند و چشم جامعه را کور کنند. در برابر چشم بسته قدرت‌های جهانی، مردم اما می‌بینند انفجار مرگ را، می‌بینند گله‌رها شده‌گرگ‌های صهیونیست در کوه‌های زیتون را، می‌بینند مرگ چگونه خنجر بر حنجر

این روز قدس را باید ویژه در نظر آورد. هر دقیقه‌اش را باید به نام ۴۵ شهید نفس کشید و فریاد زد، ۴۵ انسانی که در این شش ماهه با مظلومیت تمام، مرگ را زیستند و به شهادت رسیدند؛ ۴۵ زندگی پری که آغاز برخی از آن‌ها با پایانش فاصله‌ای نداشت. نوزادهایی که به دنیا آمدند، اما از دنیا بیرون رانده شدند در بیمارستان‌های غزه. توجه داشته باشیم که در این جنایت، نه فلسطین که همه انسان‌ها هر دقیقه ۴۵ بار می‌میرند و زنده می‌شوند و باز می‌میرند. این تبیین صریح قرآن است و کلام خدا در آیه ۳۲ سوره شریفه مائده که «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا» هرکس انسانی را جز برای حق [قصاص] یا بدون آنکه

اگر همه روزهای قدس را هم مناسکی و تقویمی دیده‌ایم، حق نداریم امسال هم با همان نگاه تقویم را ورق بزنیم؛ اول تجاوز آشکار رژیم جعلی و موقت به کنسولگری ایران که در حکم خاک وطن است و شهادت فرزندان ایران زمین و دوم اینکه به‌گواه خون شهیدان، این روز قدس، همین روز قدس که در پیش داریم، به یقین، سرخ‌ترین و متمایزترین روز قدس از ابتدای نام‌گذاری و تقویم شدن تا امروز است. فلسطین کم‌مصیبت ندیده است، کم‌بلاز سرنگ‌رانده است، اما به جرئت می‌توان گفت هرگز مثل امروز دچار توحش تمام‌ساحتی کودک‌کش‌ها نبوده است. هیچ‌گاه اصحاب کتیف صهیون چنین دندان در گلوی این ملت ستم‌دیده و بلاکش زنده بوده‌اند.